

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica izgonirii lui Adam din rai

Mi-e Duhul plin de dor pentru coborârea Mea cuvânt în cartea Mea cea din zilele acestea. Cuvântul Meu se face carte, se face el venirea Mea pentru pregătirea omului, căci ziua slavei Mele se apropie și-Mi trebuie martori că am lucrat și că lucrez pentru pregătirea ei și a omului, și Mi-e dor, Mi-e tare dor să cobor și să cuvintez, iar pentru aceasta Mi-a trebuit așternut, Mi-a trebuit o mână de ucenici, un popor, la care să găsesc credință în venirea Mea cea de azi, scrisă în Scripturi că va fi în vremea aceasta, și venire să găsesc și veghe ca să Mi se deschidă când vin.

Cu dor cobor, cu dor de la o coborâre la alta. Eu sunt Cuvântul lui Dumnezeu și Mi-e dor să grăiesc pe pământ. Îi este dor lui Dumnezeu să cuvinteze, căci Dumnezeu este Cuvântul, de la început și până la sfârșit este, și prin El toate s-au făcut și se fac.

Pace ție, poporul Meu, casa Mea cea de azi! Este scris despre cel ce crede în Mine că voi veni la el și-Mi voi face casă la el și voi cina cu el și Mă voi arăta lui, și împlinesc acestea cu tine, și tu cu Mine, măi poporul Meu. O, ce ușor Îmi este să împlinesc cele scrise de Mine dacă am credință în voi pentru împlinirea lor! O, ce dor Îmi este să împlinesc Scripturile care mai sunt să se îplinească, măi poporul Meu! Voiesc să vin pe pământ cu trupul văzut și să dau poruncă cerului cel nou și pământului cel nou să se arate odată cu Mine și să-i bucure pe ai Mei, fiindcă am spus acum două mii de ani că Mă duc la Tatăl, că Mă duc să pregătesc loc, ca acolo unde sunt Eu să fie și ai Mei. O, sunt multe locașuri în casa Tatălui Meu, dar Eu sunt pe tron lângă Tatăl și-Mi slujește slava tronului stăpânitor și am aproape suită din cer, și de pe pământ venită.

O, bine este să fie al Meu cu totul omul pe pământ și să-Mi fie ucenic. Cel ce-Mi este Mie ucenic nu mai are altceva de lucru pe pământ, nu mai are viață aparte, ci are în Mine și pentru Mine cu totul, are în casa Mea, are înaintea Mea, iar aceasta tu trebuie să înțelegi îndeajuns, măi poporul Meu de la izvor. Te am aproape de gura Mea, de locul izvorului Meu de cuvânt, și vin la masa ta grăind și punând pe masă pentru pregătirea omului, că vreau să-L iubească omul pe Domnul, pe Cel ce vine, măi fiilor. Vreau să fiți voi clopoțelul Meu, vestirea Mea peste pământ, și să-L vestiți mereu pe Cel ce vine și să-I împărțiți venirea, să meargă Domnul pe pământ cuvânt, să meargă mereu, căci Eu sunt apostolul Tatălui și sunt purtătorul Lui de cuvânt și vin pe pământ, mereu vin cuvânt pe pământ și mereu lucrez, căci Tatăl Meu lucrează, mereu lucrează Tatăl, și prin Mine lucrează Tatăl.

Este scris în ziua aceasta prin rânduială bisericească duminica izgonirii lui Adam din rai, ca să se trezească omul spre apropierea lui de Dumnezeu, și nu să-L piardă pe Domnul, căci la început L-a pierdut omul pe Dumnezeu, L-a pierdut prin păcatul neascultării, dar mai întâi L-a pierdut prin păcatul trufiei, și apoi prin neascultare, căci numai cel trufaș nu poate să asculte de la Dumnezeu, fiindcă trufia este păcat asupra lui Dumnezeu.

Omul care nu-L iubește pe Domnul este om trufaș, care ascultă de sine însuși. Se cunoaște cel trufaș, se cunoaște prin iubire de sine, prin ascultare de sine însuși, și apoi faptele lui îl arată, așa cum l-a arătat pe Adam fapta neascultării. Iar în ziua aceasta părinții cei sfinți au pus la început rânduială sfântă peste biserică și au scris să înceapă omul creștin șapte săptămâni de post ca să se pregătească pentru înviere, să se învețe cu așteptarea învierii și să lucreze pentru ea, că are nevoie de înviere omul.

O, trebuie să se supună omul, căci la început nu s-a supus, și a murit prin neascultare omul cel de la început, iar acum trebuie omul să-și lucreze învierea prin supunere înaintea Domnului, trebuie să țină post, căci la început n-a ascultat să țină.

O, trebuie reparată greșeala ta, omule. Neascultarea ți-a adus căderea din rai, iar acum trebuie să facem întoarcerea. Ai ascultat de femeie și n-ai mai ascultat de Dumnezeu. Când omul este atras de femeie, aceasta este pentru că femeia este atrasă spre bărbat din pricina neascultării

de Dumnezeu și a ascultării lui de femeie. O, vino spre trezire, omule! Flutură îngerășii între cer și pământ și lucrează în ajutorul tău ca să te lași de păcat și să treci din trup în duh, căci trupul nu-ți folosește la nimic, decât la despărțirea ta de Dumnezeu, omule.

Iată, vremea postului vine în ajutorul omului. Postiți de păcat, o, fii ai oamenilor! Postiți de trup, căci trupul îl trage pe om de la Dumnezeu, îl trage în cele ale trupului. Fiți senini la inimă și la față, ca nu cumva să se bucure diavolul de postirea voastră cea trufașă. Fiți tainici între voi și Dumnezeu, căci Domnul le dă har numai celor smeriți.

Plânge omul cel zidit de mâna Mea la început, plânge înaintea Mea, și iată ce-Mi spune:

— *Doamne, Doamne, primește iarăși ruga mea cea pentru tot omul, o, Doamne. Să fie cuminte omul, dar ajută-l să fie așa, căci femeia a fost căderea omului din rai, și așa este și azi, și omul poate fără Dumnezeu, dar fără femeie nu poate, căci femeia a luat locul lui Dumnezeu în sufletul omului. Eu așa am pășit, și mi-ai ieșit înainte și m-ai muștră pentru aceasta, dar eu m-am împietrit, ca drept răsplătat peste mine a păcatului trufiei, Doamne. O, dorul de mărire îl face mic de tot pe om, dar nu știe omul aceasta, decât dacă-i spune cineva. Izgonirea mea din rai a fost după ce am ascultat de femeie, după ce am avut femeie pentru sufletul meu.*

Să postească de femeie omul, o, Doamne, iar femeia trebuie să fie mai sălbatică, mai pădureață, mai rece prin acestea, mai puțină, Doamne, căci femeia se arată apropiată cu toate ale ei de cei din jurul ei, iar omului îi scade puterea cea pentru harul cel de sus.

O, să se învețe cu Dumnezeu femeia, și se va învăța și omul cu Dumnezeu. Să-I dea Domnului toată iubirea ei, nu să și-o dea ei sau omului, și așa va face și omul, dar ajută-l Tu pe el pentru această împlinire, o, Doamne.

Mi-e milă de Tine, Doamne. O, cât ai suferit și cât suferi de la păcatul meu, lung de șapte mii de ani din om în om, lung păcatul meu, Doamne! O, iartă-mă, ajutându-l pe om să rămână de partea Ta, Doamne! O, iartă-mă, înviind Tu în om, o, Doamne! Amin.

— Eu, Domnul, ascult ruga durerii tale pentru om și-ți știu durerea ta, și-o știu Eu. Ai pierdut iubirea raiului când ai călcat peste ea. Ai căzut apoi pe pământ plin de durere, plin de tristețe, și ai slujit păcatului, neputincios asupra lui. Eu, Domnul, ascult suspinul tău, durerea ta pentru om, și vin pe pământ cuvânt ca să-l ajut pe om, și vin mereu. Nu mai stau în cer, că e nevoie de învierea omului pe pământ. O, vin curând, curând vin pe pământ cu slava Mea, cu ziua Mea cea de la sfârșit de timp și Mă voi da cu ea celor ce M-au iubit și Mă iubesc. Amin.

Așez cuvânt de binecuvântare pentru vremea postului mare, cel de dinaintea praznicului Învierii Mele. Eu în fiecare an trăiesc iar și iar ceea ce am trăit și am îndurat acum două mii de ani, și tot mereu împrăpățez învierea omului peste cei ce Mă urmează iubindu-Mă și făcând voia Mea în ei, dar prea mulți sunt cei care nu Mă iubesc și nu Mă caută pentru viața Mea în ei. Eu pentru aceștia plâng, plâng pe cruce, plâng, și răstignirea Mea pentru ei este mereu astăzi. Plâng și suspin pe cruce, mereu astăzi plâng pentru cei ce nu caută la crucea Mea.

O, pace ție, poporul Meu, casa Mea cea de azi, la care vin de la Tatăl cuvânt pe pământ ca să fiu împărțit de pe masa aceasta! O, dă-Mi putere să vin, dă-Mi mereu, fiule. O, dă-Mi mâna să vin. Nu mai este credință pe pământ pentru venirea Mea, dar tu rămâi, o, rămâi fiul cel credincios și stai deschis ca să vin, că Eu la tine vin, așa cum tu la Mine ai venit, și unii pe alții ne mărturisim, mărturisindu-ne venirea, și în Dumnezeu ne este întâlnirea. O, pace ție! Tu ești poporul Meu cel de azi. Pace ție! Amin, amin, amin.

17 februarie/2 martie 2014